

VALTION
MAATALOUSKONEIDEN TUTKIMUSLAITOS

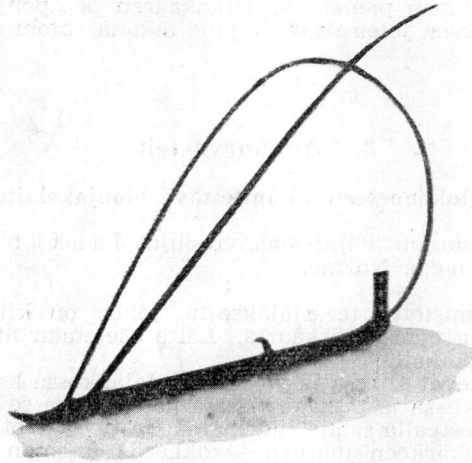
Postiosoite **Kaarela**

Puh. **Helsinki 89278**

Rautat. as. **Pitäjänmäki**

1950

Koetusselostus 34

Kuva 1.

NIITOKONEESEEN KIINNITETTÄVÄ ELONJAKOLAITE.

Ilmoittaja ja suunnittelija: maanviljelijät **Jaakko Mannila** ja **Kalle Kinnunen**, Nurmo.

1. Rakenne.

Kokeilussa elonjakolaitteessa (kuva 1) on teräsluokin kappaleesta valmistettu pyöreäpohjainen (leveys 43 mm), järjestään ylöspäin taitutettu jalas, jonka etupäästä lähtee ulospäin kallistuva, kaarelle taitutettu pultilla jalaksen takaosaan kiinnitetty pyöröteräs (\varnothing 8 mm) sekä sisäänpäin kallistuva, yläpäästään irttonainen ja suippenevaksi taottu pyöröteräspuikko (tyven \varnothing 12,5 mm). Laitte kiinnitetään niitokoneen terän ulkokengän paikalle korkeuteen nähden säädettäväksi.

Mittoja:

Pituus	930 mm
Korkeus	600 »
Paino	3,25 kg

2. Kokeet.

Koetus suoritettiin kesällä 1949 tutkimuslaitoksella ja lähitiloilla. Laitetta käytettiin sekä kevätilviljojen että rukiin leikkuussa yhteensä n. 10 ha:n alalla. Laite toimi kevätiljassa ja yleensä matalahkossa kasvustossa verraten hyvin. Sen sijaan rukiissa ja pitkäkortisessa kasvustossa se ei lähinnä suhteellisen pienuutensa vuoksi toimi täysin tyydyttävästi. Kostealla säällä juuriheinät ja tyviviersot pyrkivät tarttumaan laitteen kärkeen, josta jakokaaret nousevat hieman liian jyrkästi. Jatkamalla jalasta 10...15 cm ja loiventamalla kaarien nousua tätä haittaa voitaneen pienentää. Ulkokaaren peräpohjukkan tarttuu myös helposti korsia, joten se on käytön aikana silloin tällöin puhdistettava.

3. Loppuarvostelu.

Niittokoneeseen kiinnitettävä elonjakolaite.

Ilmoittaja ja suunnittelija: maanviljelijät J a a k k o M a n n i l a ja K a l l e K i n n u n e n, Nurmo.

Laite on valmistettu teräsjalaksesta, johon on kiinnitetty kaksi ylöspäin nousevaa pyöröteräskaarta. Laite asetetaan niittokoneen terän ulkokengän paikalle.

Laite toimii kevätiljassa ja yleensä matalahkossa kasvustossa verraten hyvin. Rukiissa ja pitkäkortisessa kasvustossa se ei toimi täysin tyydyttävästi. Kostealla säällä juuriheinät ja tyviviersot pyrkivät tarttumaan laitteen kärkeen johtuen jakokaarien hieman liian jyrkästä noususta. Ulkokaaren peräpohjukkaan tarttuu myös helposti korsia, joten se on silloin tällöin puhdistettava.

Helsingissä tammikuun 13 päivänä 1950.

MAATALOUSKONEIDEN KOETUSLAUTAKUNTA

Martti Sipilä

Rasmus Hoyer

Kosti Melart

Alpo Reinikainen

Koneen edustajalla on oikeus julkaista joko koko koetuselostus tai sen loppuarvostelu. Koetuselostuksen jotakin muuta kohtaa ei saa ilman laitoksen lupaa erillisenä julkaista.